

[K. Axel Nielsen.]

af bestemmelserne i arveforordningens §§ 10-13, skal jeg bemærke, at mit parti er af den opfattelse, at bestemmelserne overflødigsgøres ved lovforslagets kapitel 5 om forlodsret. Både arveforordningens §§ 10-13 og lovforslagets kapitel 5 har til formål at ligestille børn — arvingerne skal nyde jævned, som det hedder i den gamle forordning. Hvis vi derfor opretholder arveforordningens bestemmelser, får vi et dobbelt sæt regler vedrørende samme spørgsmål.

Hvad endelig spørgsmålet om bevarelse af arveforordningens § 27, 1. punktum, angår, er det mit partis opfattelse, at tiden er løbet fra den bestemmelse. Den giver en efter vor opfattelse utidssvarende mulighed for at favorisere en enkelt arving på de øvrige arvingers bekostning — ud over de muligheder, der allerede findes i loven. Når arvelader ved testamente ifølge lovforslaget frit kan testere over halvdelen af sin formue, altså — om han måtte ønske det — også til fordel for en enkelt af de legale arvinger, finder mit parti ikke, at der er brug for arveforordningens bestemmelser.

Jeg skal hermed anbefale at stemme for de af udvalget stillede eller tiltrådte ændringsforslag og at stemme imod mindretallets ændringsforslag.

Må jeg sluttelig gøre opmærksom på, at vi netop i dag har fået et ændringsforslag vedrørende lovens ikrafttræden på Færøerne og Grønland, som vi ikke har haft tid og lejlighed til at behandle i udvalget. Det vil derfor være nødvendigt med en ny udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling.

Ib Thyregod: Som det fremgår af udvalgsbetænkningen, har udvalget haft et ret betydeligt arbejde med det foreliggende forslag til en ny arvelov. Det er vel naturligt, at man er gået til bunds i problemerne, når man betænker, at den lov, som vi i øjeblikket har, har virket i mere end hundrede år, og man må vel sige, at den har virket på en tilfredsstillende måde. Der er oven i købet her ikke tale om en lov, som er tilbageværet på sædvanlig måde gennem folketing og landsting, som det var i sin tid, men om en forordning fra enevældens tid. Denne forordning har altså virket indtil nu og har virket godt.

Ser man på de områder, hvor der i det nu fremsatte lovforslag er foreslået ændringer i forhold til den gamle arveforordning, ja, så må man sige, at der er tale om ret beskedne ændringer. En del af ændringerne er i virkeligheden en kodificering af gældende retspraksis, altså det, som domstolene i kraft af denne gamle forordning har fundet frem til. Endelig har man naturligvis taget hensyn til det nordiske samarbejde og forsøgt på at finde frem til fælles regler, og på grundlag heraf har kommissionen arbejdet med udformningen af forslag til arvelov.

Det er naturligvis ikke rimeligt her ved anden behandling i deres helhed at gennemgå de forskellige bestemmelser, der er opnået enighed om under udvalgsbehandlingen, men jeg vil dog gerne nævne et par af de spørgsmål, som også fandtes i det oprindelige lovforslag, nemlig udvidelsen af ægtefællens arveret og forlodsretten.

Vi har fundet det rimeligt — i lighed med det, der i det hele taget er tale om i moderne lovgivning — at man styrker ægtefællens stilling også i arvemæssig henseende. Der kan naturligvis være tilfælde, hvor det kan virke urimeligt over for livsarvingerne, men i al almindelighed — ud fra en normal betragtning — må man komme til det resultat, at den udvidede arveret for ægtefællen må siges at være rimelig.

Det andet problem, vi har diskuteret, er forlodsretten, altså den nye tanke, at den af arvingerne, som ikke havde fået en uddannelse, forlods skulle have et beløb til en sådan uddannelse, set i forhold til andre børn, som havde fået en sådan uddannelse. Jeg nærer i og for sig ikke tvivl om, at denne bestemmelse, som nu indføres, denne forlodsret, nok vil skabe visse problemer i retspraksis, fordi det kan være diskutabelt, hvilket beløb der skal være tale om, hvordan det skal beregnes, og hvorledes man skal skabe lighed mellem de forskellige børn. Men instituttet må betragtes som så værdifuldt, at det må være rimeligt trods de besværligheder, som måske vil komme, at indføre denne forlodsret.

Så er der en række ting, som vi er enedes om under udvalgsbehandlingen, og som der allerede er redegjort for af det ærede medlem hr. K. Axel Nielsen.

Jeg vil i denne forbindelse ligesom det